

PROP DE VOSALTRES

Educar a les colònies d'estiu

Tots sou coneixedors d'algun centre educador de temps lliure, esplai o agrupació que es dedica a completar la formació que reben a les aules els nens i joves. Alguns haureu participat en el seu procés formatiu o haureu col·laborat com a monitors. La mateixa societat promou iniciatives d'educació no formal i dedica constants esforços personals i materials perquè la infància i la joventut tinguin un desenvolupament harmònic en l'amor a la natura i el foment de les virtuts humanes a través del diàleg permanent amb companys i monitors.

També l'Església s'ha preocupat del lleure. Abunden parròquies i escoles que mantenen viva la tradició d'educar en aquest àmbit. I ho ha fet sempre, construint escoles i formant esplèndids claustres de professors que, amb els pares d'alumnes, impulsen el projecte educatiu cristià. Cada vegada es compta amb major nombre de laics que, participant del carisma de la institució que els acull, tracten de ser coherents amb la seva fe i donen el millor de si mateixos a la resta de membres de la comunitat educativa. Arriben fins i tot a dedicar temps fora de l'horari escolar, en tardes o en caps de setmana, per complementar la formació dels alumnes.

Molts manifestem la nostra alegria i satisfacció per aquesta activitat típicament educativa, i el nostre agraïment als qui la fan possible. Em sembla que la gratitud és compartida pels pares, famílies en general i responsables d'ensenyament i lleure. L'Església, a més d'encoratjar persones entregades a l'educació i promoure la formació permanent dels educadors, ha elaborat gran quantitat de documents que serveixen de suport teòric i de reflexió pastoral per a tots els membres de la comunitat educativa. També amb idees i projectes per al lleure, que han suposat d'una gran ajuda per programar i organitzar les activitats lúdiques dels centres d'esplai i de la Fundació Verge Blanca de la nostra diòcesi.

En aquest sentit, he llegit aquests dies un petit estudi que ha publicat l'últim número de la revista de Càritas espanyola. M'ha semblat tan interessant que us el recomano a tots. Porta un títol molt suggestiu, i es refereix al tema que avui estem plantejant: «Educar des de l'humanisme solidari. Per construir una "civilització de l'amor" 50 anys després de *Populorum Progressio*». L'autoria és de la Congregació per a l'Educació Catòlica. Breument us resumeixo el seu contingut amb els apartats en què

es divideix. Comença amb una introducció en què recorda l'encíclica *Populorum Progressio*. En ella s'anuncia als homes i dones de bona voluntat el caràcter mundial que la qüestió social havia assumit. Un primer punt el dedica a descriure les múltiples crisis que travessa el món contemporani, per passar, en un segon, a parlar sobre la humanització de l'educació, que no s'ha de limitar a oferir un servei formatiu, sinó que s'ha d'ocupar dels resultats en el context general de les aptituds personals, morals i socials dels participants en el procés educatiu. En el punt tres desenvolupa la cultura del diàleg per afrontar els reptes de la convivència multicultural. A continuació, en el punt qua-

tre parla sobre un aspecte molt interessant, el de la globalització de l'esperança, una missió que es compleix a través de la construcció de relacions educatives i pedagògiques que ensenyin l'amor cristià, que generin grups basats en la solidaritat, on el bé comú estigui connectat virtuosament al bé de cadascun dels seus components. Un altre punt l'han titulat: cap a una veritable inclusió, les finalitats de la integració social, per acabar insistint en la creació de xarxes de cooperació i les perspectives de cara al futur. Un itinerari que, amb seguretat, poden desenvolupar els nostres centres de lleure.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Entrega de premis del Concurs Bíblic a Lleida

El passat dijous 24 de maig, el paranimf de la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana va acollir l'entrega de premis als guardonats en la 33a edició del Concurs Bíblic. El concurs té sis modalitats, dividides en tres categories, i convoca a infants des de primària fins a ESO.

Aquest any, del nostre Bisbat hi van participar alumnes de sis col·le-

gis públics i quatre concertats de primària, quatre públics de secundària i sis concertats. També ho van fer quatre parròquies. El jurat va atorgar premi o accésit a 24 persones i cinc escoles del Bisbat de Lleida. Tots els participants van treballar continguts bíblics, agrupats sota el tema «Ensenya'm a ser feliç i a donar pau». Podeu consultar els premiats a www.bisbatlleida.org.

CERCA DE VOSOTROS

Educar en colonias de verano

Todos sois conocedores de algún centro educador de tiempo libre, esplai o agrupación empuñada en completar la formación que reciben en las aulas los niños y los jóvenes. Algunos habréis participado en su proceso formativo o habréis colaborado como monitores. La misma sociedad promueve iniciativas de educación no formal y dedica constantes esfuerzos personales y materiales para que la infancia y la juventud tengan un desarrollo armónico, en el amor a la naturaleza y en el fomento de las virtudes humanas a través del diálogo permanente con compañeros y monitores.

También la Iglesia se ha preocupado del tiempo libre. Abundan parroquias y colegios que mantienen viva la tradición de educar en este ámbito. Yo he hecho siempre, construyendo colegios y formando espléndidos claustros de profesores que, con los padres de alumnos, impulsan el proyecto educativo cristiano. Cada vez se cuenta con mayor número de laicos que, participando del carisma de la institución que les acoge, tratan de ser coherentes con su fe dando lo mejor de sí mismos al resto de miembros de la comunidad educativa. Llegan incluso a dedicar tiempo fuera del horario escolar, en tardes o en fines de semana, para complementar la formación de los alumnos.

Muchos manifestamos nuestra alegría y satisfacción por esta actividad típicamente educativa, y nuestro agradecimiento a quienes la hacen posible. Me parece que la gratitud es compartida por los padres, familias en general y responsables de enseñanza y tiempo libre. La Iglesia, además de alentar a personas entregadas a la educación y promover la formación permanente de los educadores, ha elaborado gran cantidad de documentos que sirven de soporte teórico y de reflexión pastoral para todos los miembros de la comunidad educativa. También con ideas y proyectos para el tiempo libre, que han sido de una gran ayuda para programar y organizar las actividades lúdicas de los centros de esplai y de la Fundación Verge Blanca de nuestra diócesis.

En ese sentido, he leído estos días un pequeño estudio que ha publicado el último número de la revista de Cáritas española. Me ha parecido tan interesante que os lo recomiendo a todos. Lleva un título muy sugestivo, y se refiere al tema que hoy estamos planteando: «Educar desde el humanismo solidario. Para construir una "civilización del amor" 50 años después de *Populorum Progressio*». La autoría es de la Congregación para la Educación Católica. Brevemente os resumo su contenido siguiendo sus apartados. Empieza con una introducción en la que recuerda la encíclica *Populorum Progressio*. En ella se anunciaba a los hombres y mujeres de buena voluntad el carácter mundial que la cuestión social había asumido. Un primer punto lo dedica a describir las múltiples crisis que atraviesa el mundo contemporáneo, para pasar, en un segundo punto, a hablar sobre la humanización de la educación, que no se ha de limitar a ofrecer un servicio formativo, sino que se ha de ocupar de los resultados del mismo en el contexto general de las aptitudes personales, morales y sociales de los participantes en el proceso educativo. En el punto tres, desarrolla la cultura del diálogo para afrontar los desafíos de la convivencia multicultural. A continuación, habla en el punto cuatro de un aspecto de mucho interés, sobre la globalización de la esperanza, una misión que se cumple a través de la construcción de relaciones educativas y pedagógicas que enseñen el amor cristiano, que generen grupos basados en la solidaridad, donde el bien común esté conectado virtuosamente al bien de cada uno de sus componentes. Otro punto lo titula: hacia una verdadera inclusión, los fines de la integración social, para acabar insistiendo en la creación de redes de cooperación y las perspectivas cara al futuro.

Un itinerario que, con seguridad, pueden desarrollar nuestros centros de tiempo libre.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Joves de Lleida participen en l'Aplec de l'Esperit

Una cinquantena de joves de la Diòcesi de Lleida van participar, el 19 i 20 de maig, en l'Aplec de l'Esperit celebrat a la Diòcesi de Tortosa juntament amb 1.200 joves d'arreu de Catalunya.

Convocat pels bisbes de la CET i organitzat per les delegacions diocesanes de Pastoral de Joven-

tut, aquest nou Aplec a Tortosa va comptar amb la participació de joves de moviments, parròquies i esplais cristians. Sota el lema «Crist és la Vida» l'Aplec va durar dos dies i va tenir dues ciutats de referència, Tortosa i Sant Carles de la Ràpita.

El riu i el Delta de l'Ebre van ser el fil conductor de la trobada,

«icona de la vida nova que ens dona Jesucrist», com va explicar el delegat de Joventut de Tortosa en les seves paraules de benvinguda. Per la seva banda, Mons. Enrique Benavent va posar èmfasi en la vocació de Tortosa com a ciutat d'espiritualitat i va encoratjar els joves a seguir l'exemple de Jesucrist. Durant el cap de setmana hi va haver animació, dinars de germanor, l'Eucaristia de Pentecosta, un concert i pregària a càrrec del grup musical cristià Worship Central, un espai de pregària nocturna i una celebració simbòlica que va incloure la renovació de les promeses del Baptisme al Parc de Garbí de Sant Carles de la Ràpita.

Els joves de Lleida van estar acompanyats pel bisbe Salvador, el delegat de Pastoral de Joves, Mn. Manel Mercadé, i tres sacerdots més.

Trobada de reflexió de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa

Les entitats de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social van celebrar, el passat 14 de maig, una trobada de reflexió. Una trentena de membres de les 18 entitats que formen part de la xarxa van participar en la trobada que va tenir lloc a la seu de Càritas Diocesana.

La jornada va començar amb una pregària. Després es féu el retorn del treball realitzat per les entitats, per reflexionar sobre el futur de la xarxa i de les diferents comissions.

A continuació, el germà marista Pere Castanyé va guiar una dinàmica per reflexionar sobre el concepte «fer xarxa». Més tard, el pare Joan Valls va fer una reflexió sobre «la raó de ser de la xarxa» des del punt de vista cristià. Després del treball per grups es van compartir les conclusions.

La comissió permanent de la Xarxa d'Entitat Cristianes d'Ac-

ció Caritativa i Social avaluarà les conclusions per extreure'n un resum.

Per acabar la jornada, el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, s'hi va fer present i va agrair als participants la seva implicació per atendre els més desfavorits.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El cristià, per vocació, és germà de tots els homes, especialment si són pobres, fins i tot si són enemics» (18 d'abril).

@Pontifex: «La misericòrdia obre la porta del cor perquè ens fa sentir germans i fills d'un sol Pare» (19 d'abril).

@Pontifex: «Per trobar Déu n'hi ha prou que ens reconeguem necessitats; el camí per trobar-lo és fer-se petits per dins» (20 d'abril).

@Pontifex: «Quan un està ple de si mateix, no hi ha lloc per a Déu. Demanem al Senyor que converteixi el nostre cor» (21 d'abril).

Més de 220 persones reflexionen sobre les parròquies a l'Assemblea Diocesana

Més de 220 persones es van reunir, el dissabte 26 de maig a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, per reflexionar sobre com fer parròquies més acollidores i missioneres. La ponència va anar a càrrec del cardenal de Barcelona, Joan Josep Omella, acompanyat a la taula pel nostre bisbe de Lleida, Salvador Giménez, i el vicari general, Josep Anton Jové. En la seva reflexió, el cardenal Omella va destacar la necessitat de renovar el propi cor i posar el Crist en el centre de la nostra vida i de les nostres comunitats. I va apostar «per crear parròquies creatives, perquè la parròquia és un trampolí per evangelitzar».

El cardenal-arquebisbe a la seva conferència va destacar que «a vegades pensem que el nostre producte no genera il·lusió». I va afegir, «de debò ens ho creiem que Jesús és viu i que és la Bona

Notícia?». «Cal —va afegir— mirar el món amb ulls d'amor», amb una mirada realista però positiva. Perquè vivim en una societat molt fragmentada, però «amb set d'aigua viva i desig de comunió». Per això va fer una crida a recuperar l'entusiasme missioner i sortir a evangelitzar amb l'esperança i amb «la joia del sembrador».

En relació amb l'aposta per renovar les estructures, Omella va

deixar clar que «tot va començar sense estructures». «L'estructura és molt important, però si no canviem el cor no farem res», va dir. El cardenal va apostar per «posar el Crist al centre de totes les reformes».

Després de la ponència els participants van reflexionar en grups sobre el futur de les parròquies i, a continuació, van poder fer preguntes al ponent.

Exercicis espirituals 2018 oberts a tothom

«Per a tot deixeble és indispensable estar amb el Mestre, escoltar-lo, aprendre d'ell, sempre aprendre» (GS 150)

Exercicis espirituals: una ocasió per estar i escoltar el Mestre.

- Lloc: Col·legi Claver
- Dies: del 2 de juliol (abans de dinar) fins al 7 de juliol (després de dinar)

- Preu: 150 €
- Director: Mn. Jaume Pedrós
- Inscripcions: fins al 26 juny (9 a 14 h i 17 a 20 h de dll. a dv.). A la porteria del Bisbat de Lleida - tel. 973 268 628

AGENDA

► Diumenge, 24 de juny:

Sant Joan Baptista, patró del Bisbat de Lleida:

—11.30 h, el bisbe Salvador presidirà una eucaristia a la Parròquia de Sant Joan. Serà el tret de sortida de la commemoració dels 850 anys de la construcció del temple romànic, atribuït a Pere de Coma, arquitecte de la Seu Vella, a finals dels segle XII. S'estan preparant una sèrie d'actes que s'allargaran fins al 2020, quan es compliran 125 anys de la construcció de la nova església.

—18 h, ordenació diaconal de Francesc Domènech a la Catedral. El 17 de febrer, la parròquia de La Granja d'Escarp va acollir l'acte d'iniciació al ministeri d'aquest animador de comunitat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1R 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

19. ■ Dimarts [1R 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. ■ Dimecres [2R 2,1.6-14 / SI 30 / Mt 6,1-6.16-18]. □ **Lleida:** Sant Lluís Gonzaga, rel.; sant Silve-

ri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dijous [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. □ **Lleida:** Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe; sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Divendres [2R 11,1-4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus,

355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dissabte [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prevere salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Diumenge vinent, XII de durant l'any (lit. hores: de la Solemnitat, 4a setm.) [Is 48,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

REFLEXIONS

Aniversari agraït

Una comunitat cristiana amb un centre d'esplai de llarga trajectòria en promougué un segon, que realitza l'acció educativa en un barri amb moltes famílies immigrades i amb economies molt precàries. Les necessitats són moltes. Enguany celebra el quarantè aniversari de la seva fundació. Una munió de monitors n'han animat l'acció educativa. Quants esforços, quantes hores del seu temps no hi han esmerçat? En els inicis, i durant una colla d'anys, tots els monitors eren aliens al barri. Fruit de la constància i dedicació, ara una bona colla són joves que han passat per les activitats del centre i ja en són monitors.

Monitors i monitores que han trobat sentit a la seva tasca. Han ajudat a créixer els infants alhora que ells creixien. Han exercit un mestratge generacional, promoció rere promoció, superant múltiples dificultats. L'amor i el servei han estat eines recurrents que eficaçment han fet el seu camí. «Déu no és injust i per això no oblidarà tot el que heu fet, és a dir, l'amor que heu donat com a bons administradors de la múltiple i variada gràcia de Déu» (He 6,10).

Molts d'ells s'han reunit per celebrar l'aniversari. Molts ja són pares o mares. El record de les experiències viscudes els ha portat a la trobada festiva. El retrobament amb els amics ha estat joïós i emotiu. Reconeixent la bondat del mestratge rebut i donat, en acabar el dinar un d'ells ha fet el brindis tot dient: «Brindem pel nostre centre d'esplai, agraïts pel sentit que ha donat a les nostres vides. Brindem per totes les persones que hi han abocat esforços, dedicació i servei, que el temps esmerçat els hagi ajudat a créixer i a ser millors. Brindem pels infants, adolescents i joves que han gaudit de la seva acció educativa, perquè l'estada al centre d'esplai hagi estat escola de vida per a la vida. Brindem per les institucions que han acompanyat aquests 40 anys de vida, que la seva confiança i generositat enforteixi el compromís d'amor i servei del centre d'esplai. Brindem demanant que mai ens falti la presència de Déu, que segueixi passant i tornant a passar per les nostres vides i pel dia a dia del centre d'esplai». «En efecte, aquest servei d'ajuda no tan sols satisfarà les necessitats del poble sant, sinó que també serà una font abundant d'accions de gràcies a Déu» (2Co 9,12).

Enric Puig Jofra, SJ

Diumenge XI de durant l'any (B)

COMENTARI

El Senyor és la garantia per un futur esplèndid

El llibre d'Ezequiel recull l'actuació profètica d'un dels deportats a Babilònia: *cantor d'amors de veu deliciosa, mestre en l'art de tocar acompanyaments* que, exercint la funció profètica de *sentinella* (3,16s), es lamenta de què *escolten de gust el seu missatge però ningú d'ells no el posa en pràctica* (33,32).

Això provoca pregunta dramàtica: val la pena predicar? La resposta encoratjadora del Senyor anuncia un futur esplèndid sota la imatge de l'arbre: *Prendré un esqueix del brot alterós que corona el cedre, arrencaré un ull tendre i el plantaré... i es farà un cedre magnífic.*

Però de fet ara som a l'exili i el Poble *no posa en pràctica el missatge* del Senyor: quina garantia hi ha que porti a creure aquest futur tan esplèndid?

Sóc Jo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho farà. Tant avui com ahir la garantia per creure de debò i esperar un futur molt millor és el Senyor i la seva Paraula.

Pau continua desenvolupant una antinòmia patent a la vida crucificada de l'Apòstol, com a la de Crist. Conscient de què *vivim com emigrats lluny del Senyor*, també és veritat que *ens sentim molt coratjosos*.

Més encara: *tan coratjosos que preferim emigrar del cos per anar a viure amb el Senyor.* Sense que això anul·li el desig més profund: *no ambicionem res més que ser-li plaents, tant ara que som en el cos com quan en sortirem.* Amb compromís coratjós de lluita perquè *tots hem de comparèixer davant el tribunal del Crist on cadascú ha de rebre el que li correspongui segon el bé o el mal que haurà obrat vivint en el cos.*

La paràbola de la llavor que creix tota sola contempla el procés de la llavor des de la sembra fins a la sega.

Feta la sembra, tant si el pagès *dorm* com si està *llevat* i treballa, *la llavor creix sense que ell sàpiga com.*

El dinamisme de la terra supera el del pagès: *la terra, tota sola, produeix primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat.*

També en el Regne de Déu el dinamisme de la Paraula de Déu supera el de l'evangelitzador. *No són res ni el qui planta ni el qui rega: només compta Déu que fa créixer* (1Cor 3,7). Hem d'evangelitzar *plantant i regant* però sense creure'ns mai el factor decisiu.

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 17,22-24)

Això diu el Senyor: «També jo prendré un esqueix del brot alterós que corona el cedre, arrencaré un ull tendre de la punta del seu brancatge, i el plantaré visiblement en una muntanya ben alta, en una muntanya de la serralada d'Israel. Estendrà les seves branques, donarà fruit, i es farà un cedre magnífic. Ocells de tota mena s'ajocaran a la seva ombra i viuran en el seu brancatge. Tots els arbres del bosc sabran que jo sóc el Senyor. Jo abaixo els arbres alts i faig créixer els menuts, asseco els arbres verds i faig reverdir els secs. Sóc jo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré.»

► Salm responsorial (91)

R. És bo de lloar-vos, Senyor.

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor, / i de nit la vostra fidelitat. R.

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte, / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,6-10)

Germans, ens sentim molt coratjosos. Sabem que mentre vivim en el cos, vivim com emigrats lluny del Senyor, ja que no podem fer altra cosa sinó creure sense veure'; però ens sentim tan coratjosos, que preferim emigrar del cos per anar a viure amb el Senyor, i no ambicionem res més que ser-li plaents, tant ara que som en el cos com quan en sortirem. Perquè tots nosaltres hem de comparèixer davant el tribunal del Crist, on cadascú ha de rebre el que li correspongui segons el bé o el mal que haurà obrat vivint en el cos.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 4,26-34)

En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Amb el regne de Déu passa com quan un home sembra el gra a la terra. De nit i de dia, mentre ell dorm o està llevat, la llavor germina i creix sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, produeix primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat dintre les espigues. Llavors, quan el gra ja és a punt, se'n va a segar-lo, perquè ja ha arribat el temps de la sega.» Deia també: «A què podem comparar el regne de Déu? Quina paràbola li escauria? És com un gra de mostassa, la més petita de les llavors, però un cop sembrada, es posa a créixer i acaba més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells es poden ajocar a la seva ombra.» Jesús anunciava el regne de Déu amb moltes paràboles semblants, perquè la gent l'entengués segons les seves disposicions; no els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als deixebles.

► Lectura de la profecia De Ezequiel (Ez 17,22-24)

Esto dice el Señor Dios: «También yo había escogido una rama de la cima del alto cedro y la había plantado; de las más altas y jóvenes ramas arrancaré una tierna y la plantaré en la cumbre de un monte elevado; la plantaré en una montaña alta de Israel, echará brotes y dará fruto. Se hará un cedro magnífico. Aves de todas clases anidarán en él, anidarán al abrigo de sus ramas. Y reconocerán todos los árboles del campo que yo soy el Señor, que humillo al árbol elevado y exalto al humilde, hago secarse el árbol verde y florecer el árbol seco. Yo, el Señor, lo he dicho y lo haré.»

► Salmo responsorial (91)

R. Es bueno darte gracias, Señor.

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzará como un cedro del Líbano; / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / mi Roca, en quien no existe la maldad. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,6-10)

Hermanos: Siempre llenos de buen ánimo y sabiendo que, mientras habitamos en el cuerpo, estamos desterrados lejos del Señor, caminamos en fe y no en visión. Pero estamos de buen ánimo y preferimos ser desterrados del cuerpo y vivir junto al Señor. Por lo cual, en destierro o en patria, nos esforzamos en agradarlo. Porque todos tenemos que comparecer ante el tribunal de Cristo para recibir cada cual por lo que haya hecho mientras tenía este cuerpo, sea el bien o el mal.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 4,26-34)

En aquel tiempo, Jesús decía al gentío: «El reino de Dios se parece a un hombre que echa semilla en la tierra. Él duerme de noche y se levanta de mañana; la semilla germina y va creciendo, sin que él sepa cómo. La tierra va produciendo fruto sola: primero los tallos, luego la espiga, después el grano. Cuando el grano está a punto, se mete la hoz, porque ha llegado la siega». Dijo también: «¿Con qué podemos comparar el reino de Dios? ¿Qué parábola usaremos? Con un grano de mostaza: al sembrarlo en la tierra es la semilla más pequeña, pero después de sembrada crece, se hace más alta que las demás hortalizas y echa ramas tan grandes que los pájaros del cielo pueden anidar a su sombra». Con muchas parábolas parecidas les exponía la palabra, acomodándose a su entender. Todo se lo exponía con parábolas, pero a sus discípulos se lo explicaba todo en privado.